జారిన తెర

కిటికీ పక్కనేవున్న పరుపుమీద పడుకున్న విశ్వం వీపుమీద ఒక్క చరుపు చరిచి లేపింది అలమారులోని గడియారం అలారం చిరాగ్గా పరుపుమీద ఒత్తిగిల్లాడు. అతని చెయ్యి పక్కనే వున్న అలమారు రెక్క తెరిచి అలారాన్ని చటుక్కున ఆపింది. ఓ అయిదు నిమిషాలు మళ్ళీ కునుకు తీసేటప్పటికి అరుగుమీద, మంగలిరంగడి సన్నాయి స్వరం పరిగెట్టుకుంటూ వొచ్చి అతని చెవిలో మ్రోగింది.

నెమ్మదిగా సన్నాయి స్వరంతో డోళ్ల చప్పుళ్ళు జత కలిపాయి. స్నానాల గదుల్లోంచి బిందెల చప్పుళ్ళూ, ఆడాళ్ళ గొడవలూ అతనికి వినిపించాయి. విశ్వం పడుకున్న గది తప్ప తక్కిన మేడంతా మేలుకుంది. పక్క వసారాల్లో నడుస్తూన్న మనుషు అడుగుల చప్పుళ్ళూ అరుగుమీది భజంత్రీలశబ్దాలూ అతని నిద్రను పాడుచేస్తున్నాయి. మనసులో తన నిద్దర్ని పాడుచేస్తూన్న వాళ్లని తిట్టి పోగులుపెట్టి విసుక్కుని నిస్సహాయంగా కళ్లువిప్పి విశ్వం ఒకసారి గదిఅంతా కలియచూశాడు

కిటికీ రెక్కలని ఆడిస్తో సన్నటి చల్లటి గాలి వీస్తోంది. మినుకు మినుకుమనే నక్షత్రాలు ఆకాశంలో మెరుస్తున్నాయి. మేడ కిటికీలోంచి దూరంగా దొడ్లో ఉత్తరం వేపున వున్న వేపచెట్టు చాలా అందంగా కనిపిస్తోంది. విశ్వం కాస్త ఒరిగి అయినయ్యాక లేద్దామనుకున్నాడుగాని ఈలోపులోనే తన గది తలుపుదగ్గిర ఒక స్త్రీ మెల్లిగా సన్నటి గొంతుకతో మృదువుగా "ఏమండీ! లేవండీ! పెళ్లివేళకు మీరిలాగే నిద్దరోతూంటారు గామోసు" అని అనడం గమనించాడు. ఆ తియ్యటి గొంతుక్క సమాధానం ఇవ్వకపోతే ఈ పెళ్లిగొడవల్లో కనీసం తనకి కాఫీయేనా ఇచ్చే దాతా దూతా కనపడరని తెలుసుకున్నవాడు గనక చిరాగ్గానే విసుక్కుంటూ కళ్లు నులుముకుంటూ తలుపు తీసి "అబ్బా! పొద్దున్నే ఎనిమిదింటికి పెళ్ళైతే మా మరదలుపిల్ల నన్ను ఇప్పణ్ణించీ లేపెయ్యమని నీకు ఆర్డరిచ్చిందా జానకీ" అన్నాడు ఒళ్లు విరుచుకుంటూ.

"ఆ! వేళాకోళాలకేంగాని లేచి మొహంకడుక్కోండి ఎవరేనా చూస్తే నవ్విపోతారు" అని జానకి సన్నగా మెల్లిగా అదృశ్యమైంది.

అరుగుమీద కూచుని సన్నాయి స్వరాన్ని ఎక్స్పెరిమెంటు చేస్తోన్న రంగడి మూలాన్న విశ్వానికి నిద్దరమీద ఇక ఆశ పూర్తిగా సన్నగిలింది అంచేత అతను తనకా రోజు నిద్రపోయే యోగం లేదని ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ మిగిలిన కిటికీ రెక్కలుకూడా తెరిచాడు. తూర్పుగా ఎదురుగుండావున్న మొగపెళ్ళివారి విడిది మేడ తెల్లని వెల్లగోడల్తో ఆచీకటిలో మనోహరంగా మెరిసిపోతోంది విశ్వం రెప్పలు వాల్చకుండా ఆ మేడనీ ఆకాశాన్నీ, చీకటినీ చెట్లనీ పెళ్ళివారినీ చూస్తూ నిలబడిపోయాడు.

శ్రీ వీరుభొట్ల సత్యనారాయణమూర్తి

కొంతసేపయ్యాక విశ్వం మేడ కిటికీ పక్కకి ఒక కుర్చీని ఈడ్చుకుని దాంట్లో కూలబడ్డాడు. అక్కణ్ణించి చూస్తే పెళ్ళి జరగబోయే పందిరీ, అక్కడ కూచున్న భజంత్రీలూ, పెళ్లిపీటలూ, తోరణాలూ, అన్నీ కనిపిస్తున్నాయి పెళ్లి జరిగేచోట నిద్దర్లు మాని వుత్సాహంగా ముగ్గులు పెడుతూన్న ఎనిమిదేళ్ళపిల్లల్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు విశ్వం. విడిదిమేడకూడా సందడిగానే వుంది. మొత్తం పెళ్లివారందరూ సంతోషంలో మునిగివున్నారు. ఎనిమిదింటికి పెళ్ళి వైభవంగా జరగబోతోంది.

విశ్వం అలా వెర్రిగా కూచుని కిటికీలోంచి అర్థరహితమైన దృష్టిని ఆకాశం వేపు నిలిపిచూస్తూంటే జానకి వొచ్చి "అలా కిందకెళ్ళి ముఖం కడుక్కు రండి మీ కెందుకూ? నాలుగయ్యేసరికి గబ్ చిప్‌గా కాఫీ కాచిచ్చేస్తాను" అని ముసి ముసిగా నవ్వి పక్షిలా పారిపోయింది ఆకళ్లలో చిందులు తొక్కుతూన్న స్వాభిమానం, అమాయకత్వం, ఆనందం చూస్తూ విశ్వం అలాగే కదులకుండా కూచున్నాడు

విశ్వం గదిలోంచి లేచి వెళ్లి కాలకృత్యాలు ముగించుకుని మళ్ళీ గదిలోకి వచ్చేసరికి జానకి సొంతంగా ప్రత్యేకంగా తయారుచేసిన టిఫినూ కాఫీ పట్టుకునివచ్చి బల్లమీద పెట్టి తినండని చెప్పింది ఫలహారం తిని కొత్త బట్టలుకట్టుకుని విశ్వం ఆకిటికీదగ్గిరేబల్లమీద కూలబడ్డాడు అందరూ సంతోషంలో మునిగి గంతులేస్తూ పెళ్లి పనులు కానిస్తున్నారు. నిద్దరోతూన్న పదమూడేళ్ళ అమాయకపు వరలక్ష్మిని నిద్దర్లోంచి లేపి "పెళ్ళికూతురుగారూ? ముసుగుకుని పడుక్కుంటే పెళ్లవుతుందా? పెళ్ళికి నువ్వూ కష్టపడాలమ్మాయ్" అంటూ ఎగతాళి చేస్తున్నారు కొందరమ్మాయిలు

విశ్వంమాత్రం తను ఎంత వుత్సాహంతో పెళ్లికి వచ్చాడో ఎన్ని ఆలోచనలు బుర్రలో పేర్చుకుని వచ్చాడో, అంత వుత్సాహమూ ఇప్పుడు చూపలేకపోతున్నాడు వెలుగును మింగిన చీకటిని చూస్తూ అలా ఆలోచనల్లో తేలిపోతున్నాడు అలమారులోని గడియారం అయిదు గంటల్ని చూపుతోంది క్రమంగా చీకటిని ఛేదిస్తూ మసకమసకగా వెలుగు ప్రవేశిస్తోంది చెట్లమీద పక్షులు పిచపిచలాడుతూ కిచకిచమంటున్నై. జనం మేలుకుని రోడ్లమీద సందడిగా తిరగడం మొదలెట్టారు. విశ్వానికి మాత్రం ఆవేళ చలివేస్తూన్నట్టనిపించి 'ఉలెన్ స్వెట్టర్' పెట్లోంచి తీసి తొడుక్కుని బల్లమీద కూచుని సూర్యోదయసౌందర్యం చూస్తున్నాడు. చిన్ననాటి పెళ్లిరోజులు విశ్వం హృదయంలో మెరిసినై ఆ సంఘటనలూ, తన చిలిపితనం, తెల్లారగట్ల చలిలో తలంటిపోసుకోడానికి పెళ్లిగోజున తను పెట్టిన పేచీలూ, పద్నాలుగోయేట కాలు పెట్టిన తాను పెళ్లంటే పల్లకీలో దర్జాగా ఊరేగడమే అని అనుకోవడం, పెళ్లి తన భుజంమీద మోయలేని బరువు సంగతి తెలీని ఆ అజ్ఞానదశా, అతని కళ్లకి కట్టినట్లైంది

క్రమంగా చీకటి తెరల్లోంచి సిగ్గుతో సూర్యుడు తొంగితొంగి చూస్తున్నాడు. వెచ్చగా కోటు తొడుక్కుని విశ్వం అలా ఊరిబైటకు వెళ్ళేడు సూర్యోదయకాంతిలో వరిచేలు వయ్యారంగా, సిగ్గుగా, ఒంగుతున్నాయి విశ్వం అలా కొండగట్టుమ్మటే నడుస్తున్నాడు అక్కడ గుడిసెల్లోంచి మానవుల నీడలా ఒక

మిక్కిలి అస్పష్టపు ధ్వని అతని చెవులదగ్గిరికి వచ్చి దాన్ని భావరూపంలో మెదడుకు అందివ్వసాగింది. మొదట విశ్వం ఆ ధ్వని గురించి అంత శ్రద్ధ తీసుకోలేదు. కాని క్రమక్రమంగా ఆ ధ్వని పెద్దదై ప్రతి ఇంటి దగ్గిర కనిపించిన ప్రతిమనిషిదగ్గిరా గుసగుస రూపంలో పైకి వస్తూండడం చూసిన విశ్వం కాళ్ళు అకస్మాత్తుగా తడబడ్డాయి. మీటిన ఫిడేలుతీగలా శరీరం కంపించింది. నుదుటిమీద చిరుచెమట బిందువు లంకురించి క్షణమాత్రం జాలిగా నిలబడి నేలమీద రాలుతున్నై. మొహం ఎర్రబడింది.

సుమారు రెండు మైళ్ళ దూరం దాకా పాకిన ఈ వార్త పెళ్ళివారికి తెలియకపోవడం చూసేసరికి విశ్వం ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ భయంకరమైన వార్త విని అతను నిలువునా నీరైపోయాడు. వరలక్ష్మి భర్తగురించి ఏవో అస్పష్ట భావాలను అందిస్తోన్న ఆ గుసగుస ధ్వనుల వెనుకనున్న నిజాయితీకోసం అతని మనస్సు ఆరాటపడసాగింది. రెక్కలుకట్టుకుని పరిగెట్టుకుంటూ వచ్చి వాలాడు ఇంటిలోకి. అక్కడ అడావిడిగా పెళ్ళి ఏర్పాట్లైపోతున్నై. బరకాలు పరిచేశారు. భజంత్రీలు తయారుగా వాద్య పరికరాలతో సిద్ధంగా వున్నారు. విశ్వం గుండె వొణుకుతున్నది.

అడుగులో అడుగులేసుకుంటూ, వొణికే స్వరంతో జానకిని గది లోపలికి పిలిచి తలుపుగడియవేసి "రాజారావు గురించి అందరూ ఏమనుకుంటున్నారో తెలుసా" అన్నాడు, ఆమె ముఖ భంగిమలోని మార్పును గమనిద్దామనే ఆతృతతో ఆమె ముఖంలోకి భయంగా చూస్తూ.

"ఏమనుకుంటున్నారు?"

"అతనికి మూర్ఛట"

జానకి మొహమంతటా ఎరుపుదనం ఆవరించింది. ఆమెముఖ భంగిమలు క్షణక్షణానికీ మారిపోతున్నాయి. ఆమెకళ్ళలో ఏదో ఆకస్మిక ప్రశ్నాభావం, ఆతురత, భయం, ఆవేదనా ప్రస్ఫుటంగా అతను చదువగలిగాడు.

రెండు నిమిషాలసేపు అతని ముఖంలోకి సూటిగా భయంగా చూస్తూ ఆమె మౌనం ధరించింది.

తరువాత బరువుగా లేచి నిలబడి మెల్లని స్వరంతో "ఏమీ తెలియనట్టు వూరుకోండి. మనకెందుకు? లేనిపోని గొడవ. నాన్నతో చెప్తే నిప్పులు కక్కుతాడు. పెళ్లిలో నిప్పులుపోసిన వాళ్ళమవుతాం. చెప్పకపోతే చేతులారా చెల్లెలికి వురిపోస్తున్నామనే భయంగా కూడావుంది." అంది.

ఐదు నిమిషాలతర్వాత ఆమె వుండబట్టలేక వెళ్ళి సుబ్బరామయ్యగారి చెవిలో భయంగా చెప్పింది. ఆయనకళ్ళు ఎర్రగా కాలిన ఇనుపకమ్ములు అయిపోయాయి. క్రమంగా ఈ వార్త అంటువ్యాధిలా ఆనోటా ఆనోటా అందరికీ తెలిసింది. మొగపెళ్లివారుకూడా కిందా మీదాపడి ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకున్నారు.

"ఓ అమ్మాయి రోడ్డుమధ్యపడిపోయింది. కాళ్లు, చేతులు తప తప కొట్టుకొంటోంది."

క్షణమాత్రం ప్రళయరుద్ర రూపం తాల్చిన సుబ్బరామయ్య హృదయంలో అనేక ప్రశ్నలూ సమాధానాలూ ఉదయించాయి. క్రమంగా ఆయనమనస్సు కుదుటపడ్డది. ఎక్కడో మూలకూచున్న పెళ్లికూతురు చెవిని యీమాట పడింది.

మేడగదిలో కూచున్న విశ్వం నిశ్చే

★ జారిన తెర ★

ముక్తై, మాట్లాడకుండా వుండిపోయాడు ఏవేవో భయంకరాలోచనలు రూపాలు ధరించి తనముందు కనిపిస్తున్నట్లనిపించింది. "వేళలారా ఈ పెళ్లి వెడగొడవా మని చూశాడు విడవకొలయా! ఓదవ బుద్ధులా," అన్న స్వరం తన మామయ్యదే అని విశ్వం గ్రహించేసరికి అతని మొహం వెల్లబడిపోయింది. పెళ్లినిర్విఘ్నంగా జరిగి పోవడానికి ప్రయత్నాలు కొనసాగుతున్నై. తను విన్నదే సత్యం నిజం అని తెలుసుండీ కూడా ఆ విషయం చాలా తేలికగా గాలికి విడిచిపెట్టి ఇటు ఆడపెళ్లివారూ అటు మొగపెళ్లివారూ కలిసి తననే నిందిస్తున్నట్టు గ్రహించిన విశ్వం హృదయంలో విచారం అంకురించి కన్నీటిబొట్టై కిందకు జారింది.

భర్త ముఖమూ కళ్ళూ చూసి అతని మానసిక సంక్షోభం గ్రహించిన జానకి విచార పూర్వకంగా జాలిగా చూసింది. ఏవేవో తర్జనభర్జనలూ తర్క వితర్కాలూ వారిద్దరి మధ్య జరిగాయి. కోపంతో విశ్వం జానకిని కొట్టడం జరిగింది చారికలుకట్టిన ముఖంతో విశ్వం మాత్రం మళ్ళీ జానకి చెవిలో గుసగుసధ్వనితో ఏదో మాట చెప్పి నేతిసంచీతో స్టేషన్ దగ్గిరికి వెళ్ళిపోయాడు వెళ్లిపోతూంటే అతని ప్రయాణం వెనుకగల చరిత్ర తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించే మనిషి, గాని అతన్ని వారించే వ్యక్తి గాని ఆ వెయ్యిమంది పెళ్ళివారిలో కనిపించలేదు. జానకిమాత్రం ఒంటిగా నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో జాలిగా చేలగట్లమ్మట వెళ్ళిపోయే భర్తని చూస్తూ బరువుగా దీర్ఘమైన నిట్టూర్పు విడిచింది

థర్డ్ క్లాస్ బుకింగ్ ఆఫీసుదగ్గిరికి విశ్వం వెళ్ళి జేబులో చెయ్యి పెట్టాడు అతని తల ఒకసారి గిర్రున తిరిగింది. ముఖంమీద చెమటలు పోశాయి పుట్టినప్పట్నించి ఇప్పటి వరకూ స్మృతికి తెచ్చుకోగలిగిన సంఘటనలన్నీ అతని గుండెలో తళుక్కుమని మెరిసినై అప్రయత్నంగా అతని కాళ్ళు సెకండ్ క్లాస్ బుక్కింగ్ రూమ్దగ్గిరికి తీసికెళ్ళాయి ఒక టిక్కెట్టు కొని రైలు కొచ్చేంతర్వాత దాన్లో కూలబడి మౌనంగా తీరిగా కిటికీలోంచి ఆకాశంలోకి చూశాడు ఏనాడూ ప్రయాణం చెయ్యని విశ్వం ఆనాడు సెకండ్ క్లాసులో ప్రయాణం చేయడానికిగల కారణం చాలా అగాధమైనది. గడిచిన జీవితంలో తన కెదుర్కొన్న ఒక విషమసంఘటన విశ్వం గుర్తుకు తెచ్చుకున్నాడు ...

బండి బరువుగా కదిలింది అతని పెట్టెలో ఇంకో వ్యక్తిమాత్రం ఎక్కలేదు. అతనలా కళ్ళు తెరిచి శూన్యంగా చూస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు క్రమంగా పన్నెండు గంటలు కూడా భయంకరంగా ఒక పట్నంలో ఆగిన స్టేషను దగ్గిరిదాకా వినవచ్చింది. కోగు కూన్న విశ్వం వులికిపడ్డాడు 'ఈపాటికి వరలక్ష్మి వెళ్ళిపోవచ్చు!'

క్రమంగా అతను ఆకలిసంగతి మరిచి కలత నిద్రలో మునిగాడు.

విశ్వం తన బట్లలూరు వదిలి వుద్యోగం కోసం ఆ టౌన్కి వచ్చి కాలంగడుపుతున్నా కొత్తలో జాలవి. అప్పుడు జానకి కడుపుతో వుండడం చేత పుట్టింటికి పంపించేసి అతను ఒంటిగా ఒక గది అద్దెకు తీసుకుని వుండేవాడు కొన్ని నెలలు అతనలా వుద్యోగం చేశాడు ఆ ఒంటరిజీవితంలో తన గదిలో బిక్కు బిక్కుమంటూ కాచుని అప్పుడప్పుడు కిటికీ రెక్కలు తెరిచి ఆకాశం కేసీ, దానిమీద మెల్లి మెల్లిగా పెరిగేతే మబ్బులవేపూ, పిచ్చిగా చూస్తూంటే, అతని మనస్సు ఎక్కడెక్కడికో ప్రయాణం సాగించేది అతని మామగారు ముబ్బ

రామయ్యగారు వాళ్లవూర్లో బంగారం పండే ఎనభై ఎకరాల సుక్షేత్రమైన మాన్యం వ్యవసాయం చేసుకుంటూ, పెద్దమేడలో దర్జాగా కాలం గడుపుతూ, తన ఒక్క కూతురైన జానకిని మాణిక్యంలా చూసుకుంటూ ఒంటిమీద ఈగవాల నిచ్చేవాడు కాదు డబ్బున్న తండ్రిగారి ఇంట్లో వున్న జానకికి డబ్బు పంపే అవసరం అప్పుడు విశ్వానికి లేకపోయేది

విశ్వం స్వతహాగా పదిమందితోటీ కలుపుగోలుతనంగా వుండే మనిషి కాదు పుస్తకాలు గాని పేపర్లు గాని చదివే అలవాటు లేదు సినీమాలైనా తరుచుగా చూడడు అతను గొప్ప తెలివైనవాడు కూడా కాదు రెండు సంవత్సరాలు ఎలాగో ఓలాగ కష్టపడి స్కూలుఫైనలు పూర్తిచేసి అదృష్టవశాత్తూ ఆ వుద్యోగం సంపాయించాడు

ఓరోజున విశ్వం ఆఫీసునించి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేస్తుంటే ఒక విచిత్రమైన అనుభవం కలిగింది హోటల్ జంక్షన్ దగ్గిర ఒక అమ్మాయి పడిపోయింది చుట్టూ జనం గుంపులు గుంపులుగా గుమికూడి నిలబడ్డారు విశ్వం కూడా ఆతృతతో ఆ గుంపులోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ ఓ అమ్మాయి రోడ్డు మధ్య పడిపోయింది కాళ్ళూ చేతులూ తపతప కొట్టుకుంటోంది నోటివెంట నురగలు కారుతున్నాయి తెల్లగా మల్లెపువ్వులావున్న చీరకాస్తా పోయింది ఆమె అలా కాళ్లూ చేతులూ కొట్టుకుంటూంటే అవి కంకర రోడ్డుకి తగిలిరక్తం జాస్తి ప్రవహించింది.

ఒకడు పరుగు పరుగున పోలీస్ స్టేషన్కు వచ్చి పోలీసు ఇన్స్పెక్టరుతో: అయ్యా? మా ఆడది మూడు రోజుల నుంచి ఆత్మహత్య చేసుకుంటా నని బెదిరిస్తూంది. నిన్న రాత్రికి రాత్రి మాయమై పోయిందండి! నూతుల్లోనూ గోతుల్లోనూ కాస్త వెతికించండి బాబూ!

ఇ:- ఆమె గుర్తులు కొన్ని చెప్పు...

అ-: మూగదండీ.

కుమారి జ్ఞానరత్నం, నెల్లూరు.

అమృతమువంటి
అనంగప్రభాయాకృతి
సుందరమైన యౌవ్వనానికి ప్రకాశవంతమైన తేజస్సుకు ఉత్తమమైనది ధాతుపుష్టి గల్గజేయును వృద్ధిచేయును సంహీనత చెందిన నరములకు శక్తిని చతుర్గుణము చేయును సుఖమైన దాంపత్యజీవితమునకు ఉత్తరవాదముగలవంటిది.
30 మాత్రలు రు. 10, 15 మాత్రలు రు. 6.
మదనమంజరి ఫార్మసీ
184, తైనాంపేట రోడ్డు, మద్రాసు.
విజయవాడ- శ్రీనివాస మెడికల్ స్టోర్సు పాతరోడ్డు
రాజమండ్రి ఈశ్వరదాస్ & కో మెయిన్ రోడ్డు
నెల్లూరు- ఆర్యన్ ఫార్మసీ- ట్రంకురోడ్డు.
ఇతర కేంద్రాల్లో ఏజెంట్లు కావాలి

కుష్ఠు ★ బొల్లి
తగ్గిరా తెంపుమచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం జి వి రెడ్డి అండ్ కో, (రిజిష్టర్డు) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం, తూ గోదావరి

ఆమె పరిశుభ్రమైన బట్టలు కట్టుకుంది. చక్కగా తల దువ్వుకుని బొట్టు పెట్టుకుంది. ఇంచుమించు పదహారు పదిహేడేళ్ళుండొచ్చు. చేతులకి గాజులున్నాయి. మెడమాత్రం బోసిగానే వుంది. ఒక సామాన్య సంసారి కుమార్తె అనుకున్నాడు విశ్వం. చేతులు గట్టిగా కొట్టుకుంటూండడం చేత, గిజాయించుతూ అటూయిటూ దొర్లిపోతూండడం చేత గాయాలు తీవ్రంగా తగిలాయ్.

ఈ దృశ్యాన్ని చూడగానే విశ్వం భయంతో లోలోపల వొణికాడు. పుట్టినప్పణ్ణించీ పల్లెటూర్లో చదువుకున్నాడు గాని ఇటువంటి దృశ్యం అతను చూళ్లేదు. ఎంచేత ఆమె అలా కొట్టుకుంటోంది

మీరు ఖర్చుపెట్టిన డబ్బుకు ఈవిధములుగా
డాల్డా వనస్పతి పూర్తిగా లాభము గలుగజేయును

డాల్డానుండి అతను తెచ్చుకొను
శక్తివల్ల అతను రోజంతా సంతోషముగాను,
ఆరోగ్యకరముగాను ఉంటాడు

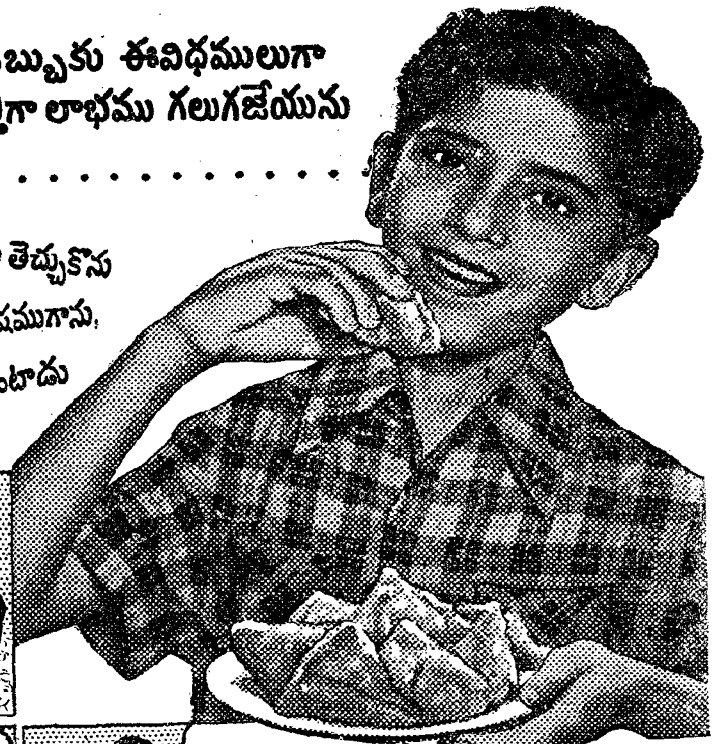

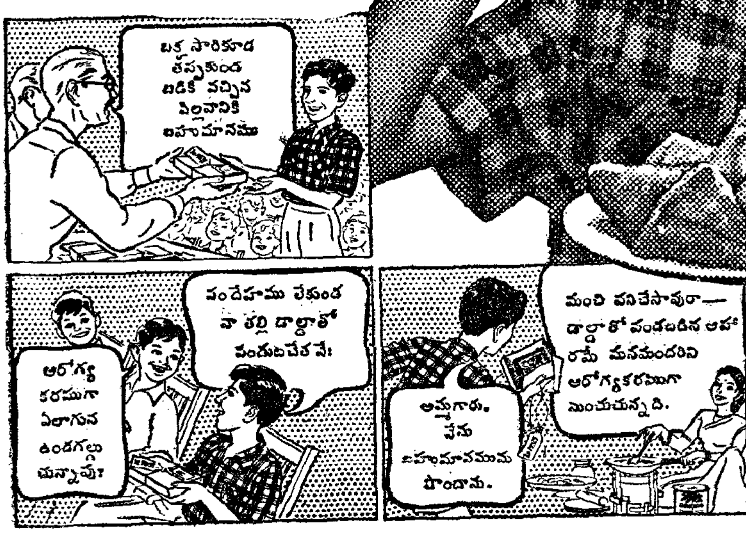

మన ఆహారములో
విటమినులు ఎందుకు ఆవశ్యకము?
ఉచిత సలహాకు ఈవేళే ఈ క్రింది
అడ్రసుకు వ్రాయండి:
ది డాల్డా అడ్వైసరీ సర్వీస్
పోస్టు బాక్సు నంబరు 353, బొంబాయి 1

డాల్డాతో వండబడిన ఆహారమును మీ కుటుంబమునకు ఇచ్చినచో ప్రతి మనిషికీ ప్రతి దిన ఆహారములో తప్పకుండ నుండాలని డాక్టర్లచే చెప్పబడు శక్తినిచ్చు క్రొవ్వుపదార్థము వారు పొందుచున్నారని మీరు నిశ్చయముగా నుండవచ్చును. డాల్డా గాలికూడ చొరవకుండ సీలుచేయబడిన టిన్నులో మిక్కిలి శుద్ధముగాను, క్రొత్తగాను, ఆరోగ్యకరముగాను ఉండును. దానిని వాడుటవలన మిక్కిలి తక్కువ ఖర్చగును.

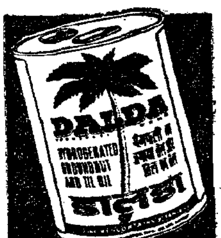

డాల్డా
ఆరోగ్యకరముగానుంచే వంట క్రొవ్వుపదార్థము

10 పౌన్లు, 5 పౌన్లు, 2 పౌన్లు మరియు 1 పౌను టిన్నులలో దొరకును

HVM. 190-X52 TL

★ జారిన తెర ★

తెలీలేదతని కప్పుడు. భయంతో పాలిపోయిన ముఖంతో గుడ్లప్పగించి నిర్ఘాంతపోయి అలా కొయ్యబారి చూస్తున్నాడు.

అదృష్టవశాత్తూ ఇది మెయిన్ రోడ్డు పక్కగావున్న వీధిలోకనక జన సమ్మర్దనేం అక్కడ హెచ్చుగాలేదు. చుట్టూ మూగిన జనులు మాత్రం నాలికలు కరుచుకుంటూ 'అయ్యో! పాపం' అంటూ ఏదో వాళ్లలో వాళ్లు గొణుక్కుంటున్నారు. కాని విశ్వానికి అది ఒక మూగభావంగా పక్షిభావంగా తోచింది. గట్టిగా ధైర్యంచేసి ఎవ్వరినీ అడగలేకపోయాడు. హృదయంమాత్రం ఆమె స్థితిని చూసి విచారంతో నిండిపోయింది.

ఈ లోపులో ఇద్దరు ముగ్గురు జంక్షన్ దగ్గర్నుంచి కుళాయి నీళ్ళు బిందెల్లో తెచ్చి ఆమెమీద దిమ్మరపోశారు. ఎవరో ఇనప తాళం చెవులు ఆమె చేతిలో పెట్టారు. నీటితో తడిసిన ఆమె శరీరం దుస్తులు రోడ్డు బురదకి మరీ పాడైపోయాయి. శిరోజాలు వికృతరూపం దాల్చాయి. నీటితో తడిసిన ఆమె బట్టల్లోంచి ఆమె శరీరం అస్పష్టంగా కనిపించింది.

విశ్వం తెల్లబోయి చూస్తూంటే చుట్టూ వున్న జనంయొక్క ముఖ భంగిమలలో అనేక విచిత్ర పరిణామాలు అతనికి కనిపించాయి. జాలితో నిండిన కళ్ళూ, విచారంతో నిండిన కళ్ళూ, అదృశ్యాన్ని చూడగానే ఎందుకో ప్రపంచంమీద అకారణంగా ఏవగింపు జనించిన వ్యక్తులూ, వేదాంతభావం తొంగిచూచే కళ్ళూ, నీచాతినీచ భావాలు వెలువరించే కళ్ళూ, అతని జీవితాంతంవరకూ హృదయంలో ఆరోజున చెరగని ముద్రనువేశాయి.

మొట్టమొదటిసారిగా తనని కదిపేసిన ఆ సంఘటనా, ఆనాటివ్యక్తుల విభిన్న మనస్తత్వాలూ భావాలూ విశ్వం తరువాత జీవితంలో ఎంత మరిచిపోదామని ప్రయత్నించినా మరిచిపోలేకపోయాడు.

అలా నీరు పోయగానే ఆమె మళ్లీ మనుష్యుల్లో పడింది. క్రమంగా జనం పల్చబడి చెదిరిపోసాగారు. అయినా వెళ్ళిపోకుండా ఆమెకేసి పరీక్షగా చూసే జనం అక్కడ లేరని చెప్పలేం. విశ్వంమాత్రం అక్కణ్ణించి కాలు కదపలేకపోయాడు. ఆమె మాత్రం జరిగినది గ్రహించి సిగ్గుతో తల వొంచుకుని నేలపైచూపులు నిగిడ్చి నిలుచుంది. ఇంతలో ఏ కళనుందో కాని ఎదురింటి ఎత్తు అరుగుల ఇంటావిడ ఆ అమ్మాయిని లోపలికి పిలిచి పనిమనిషిచేత శరీరం తుడిపించి ఒక తెల్లపాడిచీర ఆమెకిచ్చి కట్టుకోమని చెప్పింది.

ఈసారి జనం చీలిపోయారు. విశ్వం కాళ్ళు మాత్రం ఆ చోటుని వదల్లేదు. మూణ్ణెల్లనించి అతను ఆ వూళ్ళో పని చేస్తూన్నా ఆ అమ్మాయిని ఎక్కడా చూసినట్టు జ్ఞాపకంలేదు. ఆ భయంకర పరిస్థితి చూసిన తర్వాత విశ్వం తన మనస్సుని కుదుటపరుచుకోలేకపోయాడు. హోటల్లో కెళ్లి కాఫీ తాగి కిటికీలోంచి ఆ ఎత్తుఅరుగుల ఇంటివైపే చూడసాగాడు.

కొద్దిసేపట్లో ఒక ముసలతనూ, అతని వెంటే ఇంకొక యువకుడూ అక్కడికి వచ్చారు. యువకుడు మిలిటరీ దుస్తులు ధరించి వున్నాడు. ముప్ఫై ఏళ్ళుండొచ్చు. ముసలతను సామాన్య దుస్తులను కట్టుకున్నాడు. వారిద్దరి ముఖాల్లోనూ భయాందోళనలను విశ్వం చూశాడు.

వాళ్ళిద్దరూ ఆ ఇంట్లోకెళ్లి ఆ అమ్మాయిని రిక్షాలో ఎక్కించుకుని హాస్పటలుకి తీసుకువెళ్లిపోయారు.

విశ్వం మనస్సు ఆరాత్రి పరిపరివిధాల పోయింది. చిన్నతనంలో పల్లెటూళ్లో అతను వీధిబళ్ళో చదువుకుంటూన్నప్పుడు ఎప్పుడో ఓరోజున మేష్టారు మూర్ఛగురించి చెప్పినట్టు జ్ఞాపకం. ఆవేళ ఆజబ్బు గురించి మాష్టారు చెప్తూంటే అతనికి ఎంతో భయంవేసింది. ఇంటికొచ్చి అమ్మని ఆరోగం గురించి పిచ్చి పిచ్చి ప్రశ్నలు వేశాడు. ఆవిడ విసుక్కుని తగిన సమాధానాలు చెప్పలేకపోయింది. ఆ సాయంత్రం ఆ అమ్మాయి అలా నిర్జీవంగాచూస్తూ కాళ్లూ చేతులూ దబదబ బాదుకుంటూ కొట్టుకుంటూండడం చూడగానే విశ్వం భయంతో ఒణికిపోయాడు. రాత్రి అతనికి నిద్దర పట్టలేదు. ఆ అమ్మాయిని గురించీ ఆ వ్యాధిని గురించీ అలా ఆలోచించసాగాడు. ఆ అమ్మాయిపై అతనికి చెప్పలేనంత జాలి వేసింది.

ముడతలుపడ్డ ముఖంతో ఆతృతతో వచ్చిన ముసలాణ్ణి చూసి చూడగానే విశ్వం హృదయం జాలితో నిండిపోయింది. మాసికలు వేసిన అతని చొక్కా, వెలవెలపారిన ఆ ముసలతని ముఖం చూడగానే తన ఆత్మీయుల కెవరికో తీరని ఆపద సంభవించినట్టు విశ్వం బాధపడ్డాడు. ఏ పుస్తకంలోనో అతను చదివినట్టు జ్ఞాపకం, కొన్ని వ్యాధులు నయంచేయబడలేవనీ అందులో మూర్ఛ ఒకటనీ. అమర్నాడు తన తోటిగుమాస్తాలతో ఆ వ్యాధి గురించి చర్చించి తృప్తికరమైన సమాధానం పొందలేక ఇంటికి బయల్దేరాడు.

హోటల్దగ్గిర మాత్రం శరీరం ఏదో అవ్యక్తభయంతో వొణికినట్టైంది. బరువెక్కిన గుండెతో అతనుఆవేళ ఇల్లుచేరుకున్నాడు. ఆరాత్రికూడా అతను ఆ సంఘటనల గురించి ఏవేవో పీడకలలుకంటూ రాత్రి గడిపాడు.

ఓరోజున తెలతెలవారుతూండగానే లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకున్నాక విశ్వంకి అలా ఆ అమ్మాయి వుంటూన్న సందువేపు వెళ్దామని బుద్ధి పుట్టింది. అనుకోవడమే తడవుగా అప్రయత్నంగా అతని కాళ్లక్కడికి లాక్కెళ్ళై. ఓరాత్రి గుర్తుపట్టిన ఆయిల్లు విశ్వం మర్చిపోలేదు. అప్పటికి పగలు ఏడు గంటలు కావచ్చు. ఆ పెంకుటింటి కెదురుగా ఒక చిన్న హోటలుంది. ఎప్పుడూ

కడుపులోని అస్వస్థతకు

ఈనోస్ ఫ్రూట్ సాల్ట్

తాజా గుణము చిరకాలముండుటకుగాను సీసాలలో అమ్మబడును.

"ఈనో" మరియు "ఫ్రూట్ సాల్ట్" అను మాటలు రిజిస్టర్డు ట్రేడ్ మార్కులు

విశ్వం ఆ హోటలుకి వెళ్ళే అలవాటున్నవాడు కాడు. అయినా ఆరోజున దాన్లోకి వెళ్లి ఫలహారం తీసుకుని కిటికీలోంచి బైటికి దీర్ఘంగా ఆలోచనా పూర్వకంగా చూస్తున్నాడు.

మనస్సులో బయలుదేరిన ఆలోచనలు అనేక విషయాలగురించి అలా సాగిపోతూనే వున్నాయి. ఇంతట్లో పెంకుటింటి సావిట్లో ఏదో చప్పుడైనట్టు అతనికి వినవచ్చింది. ఆలోచిస్తున్నవాడల్లా ఒకసారి త్రుళ్ళిపడ్డాడు. కంగారుగా విశ్వం కుర్చీమీంచి లేచాడు. అప్పటికే ఆ శబ్దం విన్న జనంలో చాలామంది ఆ యింట్లోకి పరిగెట్టుకుంటూ వెళ్ళారు. పక్కనే వున్న కఱ్ఱలకొట్లోంచి ముసలాడు ఏడుస్తూ చక్కా వచ్చాడు.

కాంతమ్మ నూతిదగ్గిర్నించి నీళ్లు తెస్తూ సావిట్లో ఒక్కసారిగా విరుచుకు పడిపోయింది. కుండ నేలబడి భిన్నాభిన్నమైపోయింది. గట్టిగా అరుస్తూ కాళ్ళూ చేతులూ నేలకేసి బాదుకుంటూ ఆమె అక్కడ మరణ యాతన పడుతోంది. క్షణంలో ప్రాణంపోయేలావున్న ఆముసలాడు ఏడుస్తూ వొచ్చి అక్కడనిలబడి వెర్రిగా ఇటూఅటూ తిరగడం తప్ప ఏమీ చెయ్యలేకపోయాడు విశ్వంమాత్రం తన జేబులోని తాళాలగుత్తి ఆమెచేతులో పెట్టాడు.

కాంతమ్మ తెలివిలోకి రాలేకపోయింది. చివరికి అక్కడున్న జనంలో కొందరు ఆమెపై నీళ్ళు పోశారు. మళ్ళీ తెలివిలోకి వచ్చేసరికి బ్రహ్మప్రయత్నం ఐంది. ముసలివాడు అమాయకుడు; అనుభవజ్ఞానంలేనివాడు. ఆ జాలిగుండె మాత్రం కూతురుకోసం తీవ్రంగా స్పందించిపోయింది. నిస్సహాయంగా నిట్టూర్పులు విడుస్తూ అతను జాలిమాపులు చూడ్డంతప్ప, మరేమీ చెయ్యలేకపోయాడు.

కాంతమ్మ నేలపై కొట్టుకుంటూన్న అనుక్షణం విశ్వం తనగుండెలమీదే ఎవరో కొడ్తూన్నట్టు బాధపడసాగాడు. నిర్వచింపలేని ఆమెబాధ చూసి అతని గుండె కరిగిపోయింది. నిస్సహాయంగా చూస్తూన్న ఆ ముసలాణ్ణి జాలిగా చూస్తూ విశ్వం అక్కడ రాతిస్తంభంలా నిలబడిపోయాడు. అక్కడున్న జనం ఎవళ్లదారిని వాళ్ళుపోయారు. కాని వెళ్తోన్నప్పుడు ఆవ్యక్తుల నోటివెంట అనేకమాటలు పైకి వచ్చాయి. కొన్నిగుండెని చీల్చేసి బాధించాయి.

మూర్ఛలోంచి తేరుకున్నాక కాంతమ్మ అతనికి కృతజ్ఞత తెలిపింది. ముసలాడు కూడా విశ్వానికి నమస్కారం చెప్పి అతన్ని ఇంట్లో ఓకుర్చీలో కూచోబెట్టి తమ బాధలు చెప్పుకున్నాడు.

కాంతమ్మజబ్బు మరీ ఎక్కువైంది. రోజుకి మూడు నాలుగు మాట్లు ఆమె స్మారకొన్నికోల్పోతూంటేది. ముసలతను ఇల్లు వొదలకుండా ఇంటి పట్టునే వుంటూ కూతురు అవస్థ చూసి బావురుమనేవాడు. క్రమేపీ ఆ వ్యాధి ముదిరింది.

మొదట రామారావుకి ముసలతను ఉత్తరాలద్వారా కాంతమ్మ పరిస్థితి తెలియజేశేవాడు. మొదట్లో వ్యాధిని నయం చేయించమని అతను డబ్బు పంపించాడు. కాని తర్వాత అతను వుత్తరాలు వ్రాయడమే మానుకున్నాడు. ఎంతమంది డాక్టర్లకో ముసలతను చూపించాడు. కాని కాంతమ్మ వ్యాధిమాత్రం తగ్గుముఖం పట్టలేదు. మొదట్లో కొత్తగా వింతగా కనిపించిన ఆమె జబ్బు ఆ వీధి జనానికంతకూ సుపరిచితమైపోయింది.

తాను సానుభూతితో విన్న విశ్వం

(55—వ పేజీ చూడండి)

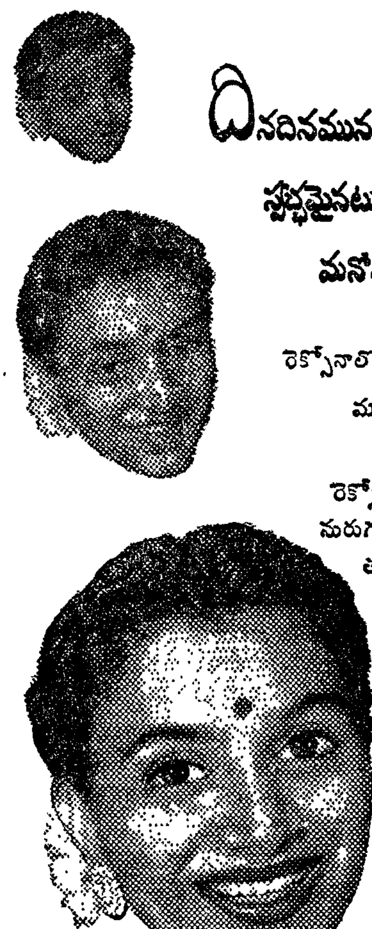

దినదినమునకు ఇంక స్వచ్ఛమైనటువంటియు, ఇంక మనోహరమైనటువంటియునైన చర్మము

రెక్సోనాలోని కేడిల్ తో ఈ అద్భుతమైన మార్పును మీరు తెచ్చుకొంటారు

రెక్సోనాయొక్క కేడిల్ తోగూడుకొన్న నురుగును మీ చర్మముమీద మెల్లగా రుద్ది తరువాత కడిగివేయండి. మీ చర్మము దినదినమునకు ఇంక మృదువుగాను, ఇంక స్వచ్ఛముగాను అగుటను చూస్తారు.

రెక్సోనా

ఇది ఒక్కటే కేడిల్ తో గూడిన సబ్బు

* చర్మమును పోషించేటటువంటియు, చర్మమును మెత్తగా చేయునటువంటియునైన నూనెల ఒక ప్రత్యేక మిశ్రమమునకు రిజిస్టర్డ్ పేరు

RP. 107-50 TL

రెక్సోనా ప్రొప్రయిటరీ లిమిటెడ్ వారి తరఫున ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

(17-వ పేజీ తరువాయి)

గొప్ప డాక్టర్లకు చూపించడం మంచిది అని చెప్పాడు విశ్వంగురించి కూడా ముసలాడు తెలుసుకున్నాడు.

విశ్వం అప్పుడప్పుడు ముసలతని ఇంటికి వెళ్తూండేవాడు. వారి యోగక్షేమాలు కనుక్కొని వారిని ఊరట పరిచేవాడు. కాని వాళ్లకుటుంబం ఆర్థికంగా అనేక చిక్కులకు లోనైంది. కాంతమ్మ తండ్రి కర్రలడితి ఋణదాతల పాలైంది. ఉన్న సొమ్మంతా మార్చుకు తింటూంటే అది కూడా హరించిపోయింది. చివరికి వాళ్ళు కూడుగుడ్డలకి మొహం వాచి ముష్టెత్తవలిసిన గతి పట్టింది

ఇదంతా విశ్వం కళ్లెదుటే కలలా జరిగిపోయింది ఏదో వూరుచివర మురికికొంపల పంచన వాళ్లిద్దరూ బతుకుతూండడం విశ్వం చూశాడు విశ్వం జాలి గుండె కలవాడయినప్పటికీ ఇదివరకులా 'ప్రతీరోజూ వాళ్ల దగ్గిరికెళ్లి మాట్లాడ్డానికి జంకేవాడు. తను ఇంతకుముందే వాళ్లింటికెళ్లడం చూసిన తోటి మిత్రుల అపహాస్యపు దెబ్బలకు తట్టుకోవలిసొచ్చింది.

మెయిన్ రోడ్డుమీదా, సందుల్లోనూ, ఒంటిగా అడుక్కుంటూన్నప్పుడు గాని తండ్రి కూడా వున్నప్పుడుగాని కాంతమ్మ విరుచుకు పడిపోయి బలివేసిన కోడిలా విలవిలాడిపోయేది. ఆరోడ్డుమీద బిందెల్తో ఆమె పై నీళ్లు గుమ్మరించడం జరిగేది. అలా కాంతమ్మ పడిపోవడం చాలాసార్లు చూశాడు

చుట్టూ మూగిన జనాన్ని చీల్చుకుని దువ్వా వెళ్లి కాంతమ్మకి సాయం చెయ్యమని అంతరాత్మ ప్రబోధించేది. కాని అలా చెయ్యడానికి విశ్వానికి ధైర్య సాహసాలుండేవి కావు ఒకనాడు మాత్రం విశ్వం కాంతమ్మ గుర్తించని స్థలంలో నిలబడి ఆమె పరిస్థితి చూశాడు. గుడ్ల నీరు నింపుకున్నాడు

కాంతమ్మ నుదుటిమీదా శరీరంమీది అనేక భాగాలమీదా ఎన్నెన్నో పెద్దపెద్ద దెబ్బలమచ్చలుండడం విశ్వం చూశాడు. కాంతమ్మపరిస్థితి చూసి జాలిపడేవారుండేవారు వాళ్ళు కానీయో, అర్ధణో ఆమెకిచ్చేవారు విశ్వం ఎన్నిసార్లో ఆలోచించేవాడు వేటికి తీవ్రమైన భయంకరమైన కురుపు వేసినంత మాత్రాన చెయ్యి నరుక్కుంటామా అని. కాని రామారావు ప్రవర్తన అతనికి బోధపడ్లేదు. అవుకుగా వున్న పరిస్థితి రాగానే రామారావుకీ ఈమెకీ గల చుట్టరికం విడిపోయింది.

నీటితో తడిసిన చిరుగుబట్టల్లోంచి అస్పష్టంగా కనిపిస్తోన్న ఆ బక్కచిక్కిన శరీరంమీద ఆమె రక్తశూన్యమైన ముఖం మీదా అనేకుల దృష్టులు బద్ధమై వుండడం చూసి విశ్వం వొంటిగా గదిలో ఏడుస్తూరడేవాడు.

ఒక రాత్రి ఒంటిగా కాంతమ్మ వెళ్తూన్నప్పుడు విశ్వం ఆమెనికలుసుకున్నాడు.

"మీరా? నేను జ్ఞాపకం వున్నానా?"

ఆమె పొడిగా అంది. ఆ సర్వంలోని నిరా అతను చదవగలిగాడు.

విశ్వం మాట్లాడ్లేదు. ఆమె వైపు శూన్యంగా చూశాడు. ఆమె తలవొంచుకుంది.

"మీరీ వూరునించి ఎక్కడికేనా వెళ్లిపొండి. పువ్వులమ్మినవూర్లో కర్రలమ్మ లేరు. ఒకనాడు పచ్చగా బ్రతికిన మీరిలా దిక్కుమాలినవాళ్లై అడుక్కోడం ఏం బావులేదు"

ఆమె అంగీకార సూచకంగా తలూపింది.

విశ్వం ఆమెకి అయిదు రూపాయిలు యిచ్చి చీకటిలో బరువెక్కిన కళ్లతో ఇంటిదారిపట్టాడు. తర్వాతవాళ్లు విశ్వానికి కనిపించలేదు. రైళ్ళలో అడుక్కుంటూందన్న సంగతిమాత్రం అతను తెలుసుకున్నాడు. అప్పణ్ణించీ అతను థర్డుక్లాసులో ఎక్కలేదు. ఎక్కి ఆమెను చూడలేదు. ఒకవేళ చూసినా పలకరించకుండా వుండి తనూ, భయంతో పలకరించలేక ఆమే, మనస్సులు పాడుచేసుకోవడం అతని కిష్టంలేదు. కాంతమ్మ శరీరం పూర్తిగా పాడైపోయినట్లు విశ్వం తెలుసుకున్నాడు. అప్పణ్ణించీ కాంతమ్మ అప్పుడప్పుడు జ్ఞాపకం వొస్తూన్నా మొత్తంమీద మరిచేపొయ్యాడు.

* * *

...బలమైన రైలు కుదుపుకి విశ్వం కళ్లు నులుముకుని లేచాడు. ఏదో స్టేషన్లో బండి ఆగింది. తన కలత నిద్రలో హఠాత్తుగా కాంతమ్మే కలల రూపంలో కనిపించడంవల్ల అతను ఎందుకో భయపడ్డాడు. క్రమేపీ చీకట్లు ముసురుకొంటున్నాయి.

విశ్వం కిటికీ రెక్కలమధ్యనించి ఆకాశంవైపు దృష్టి నిలిపి ఆ నల్లటి భయంకరమైన అంధకారం చూస్తూ నిలబడిపోయాడు. రైలు శూన్యాన్ని చీల్చుకుంటూ అలా సాగిపోతూనే వుంది. ఏడున్నరయ్యేసరికి విశ్వం తన వూర్లో దిగాడు. పొద్దున్నించి ఏమీ తినలేదేమో అతనికి బాగా ఆకలేసింది స్టేషనుకి ఫర్లాంగ్ దూరంలో వున్న లంచ్ హోమ్‌లో భోజనం చేసి సంచీ పుచ్చుకుని బైటకు వచ్చాడు.

అక్కణ్ణించి సుమారు రెండు మైళ్ళుంటుంది విశ్వం వుంటూన్న అద్దిల్లు. విశ్వానికి మాత్రం అక్కణ్ణించి రిక్షాకట్టించుకుని ఇంటికి వెళ్ళ బుద్ధివెయ్యలేదు. తూర్పు సముద్రంమీంచి చల్లటిగాలి మెల్లిగా వీస్తూ అతనికి కాస్త హాయినిచ్చింది.

ఆకాశంమీద నక్షత్రాలు మినుకు మినుకుమని మెరుస్తూనే వున్నాయి. నడుస్తోన్న విశ్వం బుర్రలో అనేక ఊహాలు కలగడం మొదలెట్టాయి. రైలులో ఇప్పటివరకూ

అతిమూత్రవ్యాధి వారం రోజులలో నెమ్మదించును

మూత్రంలో అధికంగా చక్కెరపోవుట అతిమూత్రవ్యాధిఅంటారు. (Diabetes) ఇది యెంత ఉపద్రవకరమైన వ్యాధిఅంటే, దీని పాలబడినవారు ఆరోజు కారోజు మృత్యువుకు ఆసన్నమౌతుంటారు. దీనికి డాక్టర్లు ఇన్సులిన్ ఇన్జెక్షన్ మాత్రమే కనిపెట్టారు. వాటివల్ల వ్యాధి పూర్తిగా నయం కానేకాదు. ఇన్జెక్షన్ల గుణము వున్నంతకాలం మాత్రం చక్కెర తాత్కాలికంగా నిలిచిపోతుంది. ఈజబ్బు లక్షణాలలో ముఖ్యమైనవి దాహం, ఆకలి, తరచుగా చక్కెరతో మూత్రం బయలు వెడలటము, దురద మొదలైనవి. ఈ వ్యాధి ముదిరితే రాచపుండు, కురుపులు, కంటిపొర ఇతర చిక్కులు సంభవించును. వీనస్ ఛారమ్ ఆధునిక శాస్త్రంలో అద్భుతమైన చికిత్స. దీన్ని వాడటం వల్ల వేనకు వేలమంది మృత్యుముఖంనుండి బయటపడ్డారు. దీన్ని వాడితే రెండవ లేక మూడవ రోజునుండే మూత్రంలో చక్కెర తగ్గించి అత్యధికమూత్రం గూడ నివారిస్తుంది మూడు రోజుల తరువాత మీకు బాగా తేలిక యిస్తుంది. దీనికి పత్యం లేదు. ఇన్జెక్షన్లు అవసరం లేదు. ఇంగ్లీషులో వివరములుగల కరపత్రానికి వ్రాయండి. ఉచితంగా పంపుతాము

50 బిళ్లల బుడ్డి ఖరీదు రు. 6-12-0 లు

ప్యాకింగు పోస్టేజి ఉచితము

వీనస్ రిసెర్చి లేబరేటరీ,

పోస్టుబాక్సు నం. 587, కలకత్తా (A. P W

★ జారిన తెర ★

తనని వేధించుకుతిన్న కాంతమ్మ రూపాన్ని అతను ఒక పక్కకు నెట్టి వరలక్ష్మి పెళ్ళివైపు మనసు త్రిప్పాడు.

సుబ్బరామయ్యగారు వేలకు వెర్రిలేని మనిషి. ఆయనకో అంటే కోటివేల మంచి సంబంధాలు కాళ్ళదగ్గరికొచ్చి పడతై. కాని మూర్ఖపు పట్టుపట్టి ఎందుచేతనో రాజారావుకి రోగం అని తెలుసుండీ కూడా పెళ్ళిచెయ్య సంకల్పించాడు. చేజేతులా కూతురు మెడకి వురి తగులుస్తున్నాననే విచారం సుబ్బరామయ్య ముఖంలో కనిపించలేదతనికి.

విశ్వం వరలక్ష్మిగురించి చాలా బాధపడ్డాడు. తనకి భయంకరమైన రోగం వుందని తెలుసుండీ కూడా తాళికట్టడానికి తగుదునమ్మా అని తయారయి వచ్చిన రాజారావు పీక నరికేద్దామన్నంత కోపం వచ్చింది. నిష్కారణంగా పెళ్ళిలో అందరూ తననే వేలెత్తి చూపెడుతూ తిట్టడం చూసీ కూడా తనతో కూడా రాకుండా ఆ దరిద్రపు పెళ్ళిలో వుండిపోయిన జానకిమీద అతనికి అకస్మాత్తుగా కోపం వచ్చి పిడికిళ్ళు బిగించాడు.

దారిలో నడుస్తూంటే విశ్వం కళ్ళకి అనేక రూపాలు కనిపించినై. ఇంటికి వెళ్ళే ప్రయత్నం విరమించుకుని విశ్వం సినిమా రోడ్డు దారిపట్టాడు. ఆరోడ్డుమీద ఎందరో ముష్టిమనుషులు అతని కవుపించారు. తెరమీద ముష్టివాళ్ళ కథలు చూసి నిజంగా కన్నీరు కారుస్తూ తెర విడిచి వచ్చేక వీధిలోని ముష్టాడి చేతిలో కానీ వెయ్యకుండా సైకిలురిక్షా కట్టించుకు వెళ్ళిపోయే వ్యక్తులు విశ్వానికి కనబడ్డారు.

సినిమా కెళ్ళమని తొందరించిన మనసు అతన్ని మళ్ళీ ఆ ప్రయత్నం నించి త్రిప్పింది. విశ్వం ఈసారి శూన్యంగా ఒకసారి వీధులన్నీ చూసి తన గదికి వెళ్ళిపోయాడు. గది తలుపులు తెరిచాడు. గదంతా చీకటితో నిండి వుంది. పక్కవాటాలో వున్న ఇంటి యజమానులు నిద్దర్లో వున్నారు.

ఆ చీకట్లో తడుముకుంటూ వెళ్ళి అతను బెడ్‌లాంపు వెలిగించాడు. ఒకసారి ఆవలించి కిటికిలోంచి చలిగాలి వస్తూండడం చేత దానిని మళ్ళీ మూసి పడుకోబోతూంటే విశ్వానికి బీరువాకిందనించి తొంగి చూస్తూ వీధి తలుపు పక్కనే వున్న ఒ వొస్తువు కనబడింది.

గబగబా వెళ్ళి విశ్వం ఆ వస్తువు తీశాడు. అదొక కవరు. దాన్ని చించి ఇలా చదివాడు :

విశ్వంగారికి నమస్కారాలు :

నా రోగం ముదిరిపోయింది. శరీరం పాడైపోయింది. నా భర్త ఏమయిపోయాడో తెలీదు. మా నాన్న ఒంట్లో జవసత్వాలుడిగిపోయాయి. అయినా ఆయనలాగే కొ్కస్తున్నాడు. ఇకనించి ముష్టి మానేస్తున్నాను. ఈ వూళ్ళోనే ఒకరిని పెళ్ళాడుతున్నాను. ఆయనికిముప్పైఏళ్ళుంటై. చాలా మంచివారు. ఆయనకూడా భయంకరమైన మూర్ఛరోగం వుంది. ఓగోజున కాకతాళీయంగా రైల్లో కలుసుకున్నాం. ఐనా, ఏదో ఒక వ్యాధితో బాధపడుతూన్నంత మాత్రాన ఆవ్యక్తి జీవితసుఖాలకి దూరంగా వుండాలని శాసనం లేదనుకుంటా. నా శరీరంలో రోగం ప్రవేశించగానే నా భర్తకి నేను దూరమయ్యాను. నేను ఏమీ తప్పు పని చెయ్యడం లేదనుకుంటా. ఎప్పుడేనా మీరు ఆ వూరు వస్తే తప్పక నన్ను కలుసుకుంటారనుకుంటున్నాను. నాన్న మీకు నమస్కారాలు చెప్పమన్నారు.

కాంతమ్మ.

విశ్వం బుర్ర ఒక్కసారి గోడకేసి కొట్టుకున్నాడు ఆవుత్తరం చదువుతూంటే అతనికి ఏదో భయంవేయడం కాకుండా ఇన్నాళ్ళనించీ తన గుండెపైవున్న ఒక తెరని తొలగించినట్లైంది

ఆ చీకటిలో అతని కళ్ళెర్రబడ్డై రాత్రి నిద్దర పట్టలేదు. అస్పష్ట భావాలతో తల తిరిగిపోయింది. తెల్లవారుజామున జానకి తలుపు చప్పుడుకు అతని కలతనిద్ర చెదిరిపోయింది. తలుపు తీయగానే జానకి లోపలకి వస్తూ "మీరు వెళ్ళిపోయారు గాని వాళ్ళెవళ్ళకీ చీమ కుట్టినట్టు లేదు. పెళ్ళి జరగుతూంటే రాజారావు రెండుమార్లు మూర్ఛపోయాడు. ఇంతకీ వరలక్ష్మి గొంతు కోశారు. ఇంక అక్కడ వుండలేక వచ్చేశాను" అంది విచారంతో కంపిస్తూన్న స్వరంతో.

బెడ్‌లైటు హెచ్చిస్తూ "జానకీ వరలక్ష్మిగొంతు ఎవరూ కొయ్యలేదు మీ నాన్న చాలా మంచిపని చేశాడు" అన్నాడు విశ్వం.

జానకి అర్థంకాక భర్తవైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది. తడిసిన కన్నులతో జానకిని చూస్తూ "ఔను జానకీ. మీ నాన్న మంచిపనే చేశాడు" అని కిటికీ రెక్కలు తీసి నల్లటిఆకాశంవేపు చూస్తూ విశ్వం నిలబడ్డాడు.

విశ్వం అలా ఆకాశంమీద చూపు నిలిపి చూస్తూంటే అతనికి ఆ మసక చీకటలో రాజారావూ, కాంతమ్మా, కాంతమ్మ కాబోయే రెండవ భర్తా, ఇంకా అనేకమంది కుంటిగుడ్డివాళ్ళూ ఛాయామాత్రంగా కనిపించారు. వాళ్ళ ముఖాలన్నీ దీనంగా తనని చూస్తూన్నట్టున్నాయి. రాజారావు కాంతమ్మల పెదవులుమాత్రం చాలా అస్పష్టంగా రేఖామాత్రంగా నవ్వుతూన్నట్టున్నాయి. జానకికి మాత్రం విశ్వం ప్రవర్తన బోధపడ్డలేదు. ఆమె అలా విస్తుపోయి అతణ్ణి చూస్తోంది. కాంతమ్మతో పరిచయం కలిగినప్పుడైనా, రాజారావు నిర్దాక్షిణ్య ప్రవర్తన తెలుసుకున్నప్పుడైనా, తొలగని తెర ఈ సమయంలో తొలగినట్లూహించి తడిసినకళ్ళతో చిరునవ్వు నవ్వుతూ భార్యవైపు తిరిగాడు విశ్వం. ★

టామ్ సాయర్
వెల: 2-0-0
ఆంధ్ర గ్రంథమాల,
మద్రాసు-1

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press, 7, Thambu Chetty St, Madras